

store og for de smaa Indtægter. Jeg tror ganske vist, at de smaa Indtægter skulle beskattes endnu lavere end de store. Dernæst have de Herrer efter min Mening glemt noget meget vigtigt, idet hverken Aktieselskaber eller juridiske Personer ere inddragne derunder. Men dernæst forekommer det mig, at det, hvor der er Tale om et demokratisk Forslag, ikke vil være rigtig, at man ikke vil lade Indtægter under 800 Kr. betale Skat, thi paa den Maade vil der blive endnu flere Skatteydere, som ikke ville blive Bælgere. I de fleste Købstæder, hvor der er en stigende Stala, er det saa, at samtidig med, at man tager Hensyn til de mindre Indtægters Skatteevne, gaar man for at bevare de vedkommendes Valgret ned til en Beskatning af endogsaa 50 Kr., og det Beløb, der saaledes vil komme ud, hvor Skatten er sat til 6 pCt., vil altsaa blive 3 Kr. Jeg kan altsaa ikke stemme for det foreliggende Forslag, ikke fordi jeg ikke sympatiserer dermed, tværtimod, men fordi jeg ikke tror, at det paa det nuværende Standpunkt vil gøre tilsvarende Nytte, og fordi det vil bidrage til, at vi ikke få den Skattereform, som man haardt trænger til, thi paa samme Tid, som der her fremkommer Forslag om, at Københavns Kommune maa ligne over 3 pCt., sidder man i Købstæderne og laver Budgetter med Udsigt til at komme til at betale over 7—9 pCt. Man spejder efter Skatteobjekter for at kunne opfylde de Forpligtelser, som de senere Aars humane Love have lagt paa dem, og man tænker ogsaa paa, hvorledes man i København vil kunne klare sig. Jeg kan ikke se andet, end at Tinget vilde paatage sig et stort Ansvar, dersom man ikke fulgte Ministeren her med de Vændingsforslag, som ere stillede af det ærede andet Medlem for første Kres (Magen), thi Københavns Kommune maa absolut, efter hvad jeg som kommunal Mand kan se, have Ret til at faa sine Indtægter forøgede, naar den skal være i Stand til fuldt ud at opfylde sine Forpligtelser. Jeg vil derfor kunne stemme for det foreliggende Forslag med de Vændingsforslag, som ere stillede af det andet ærede Medlem for 1ste Kres (Magen), men jeg vil ligesom det nævnte Medlem udtale mit Ønske om, at en Revision af det kommunale Skattevæsen maa komme i en nær Fremtid, thi uden det tror jeg, at særlig Købstæderne meget vanskeligt ville kunne bære de forøgede Skattebyrder, som Aar for Aar stige paa samme Tid, som Skatteevnen paa alle mulige Maader forringes.

Indenrigsministeren (Sugersleb):
 Det 2de ærede Medlem for 1ste Kres har stillet

to Vændingsforslag. Det første af disse gaar ud paa at fastsætte et Maximum for den Procent, der maa optræves af Skatteindtægten, nemlig $4\frac{1}{2}$, og det ærede Medlem udtalte sig udførlig om, hvorfor dette Tal er valgt. Det ses let, at dette Forslag hviler paa en anden Tanke end Regeringsforslaget. I Regeringsforslaget var Hovedtanke den, at da alle andre Kommuner end København have Afgang til under en vis nærmere Begrænsning at paaligne, hvad de behøve, vilde det være rigtig og rimeligt at give København samme Bemhændigelse. Nu siger det ærede Medlem ganske vist med Ægte, at Paaligningen af Skat i København ikke ster efter samme Regel som andre Steder, idet den er Formue- og Værlighedsstat — jeg forstod for øvrigt ikke rigtig, hvad det ærede Medlem for 9de Kres (Stilling) mente — medens den her i København er en ren Indtomsstat; det er naturligvis et Ræsonnement, som har Betydning. Med Hensyn til det første Vændingsforslag vil jeg sige, at hvis det vedtages, er der vistnok indrømmet, hvad der behøves for Øjeblikket og for længere Tid. Altsaa af praktiske Grunde kan jeg ikke se, at der er noget til Hinder for at vedtage dette Forslag. Jeg tror, man kan nøjes dermed, det hviler vel paa et andet Synspunkt end Lovforslaget; men i og for sig tror jeg ikke, der er noget i Vejen for at komme igennem med Loven, hvis man vedtager dette Forslag. Det er noget, jeg skal henstille. Naar jeg gør dette, er det, fordi jeg maa gaa ud fra, at naar man i Landstinget vedtager dette Forslag, anser man det for sandsynligere, at dette Lovforslag gennemføres, end hvis det beholder den af Regeringen givne Skikkelse. Jeg vil naturligvis gøre hvad jeg kan, for at lette Lovens Gang; hvis man altsaa ønsker at vedtage Forslag Nr. 1 om $4\frac{1}{2}$ pCt., skal jeg ikke modsætte mig det. Noget anderledes stiller det sig unægtelig lige over for Forslag Nr. 2 af samme ærede Medlem; den deri indeholdte Regel ser noget besynderlig ud. Hvis man nu vedtager at gaa til $4\frac{1}{2}$ pCt., vil det jo efter 5 Aars Forløb være umuligt atter at gaa ned til 3 pCt. Man vil altsaa være moralsk forplundet til at opretholde den Bestemmelse, man giver nu. Det ærede Medlem antydede, at man indenfor Fristen maatte se at faa ny Lovbestemmelser frem med Hensyn til Omordningen af dette Forhold. Hvis det er Meningen, er Forslaget ufornødent, og jeg synes heller ikke, at det er af den Slags Ting, som man plejer at vedtage her. Det er ufornødent; thi det Spørgsmaal vil blive rejst og er allerede rejst og vil foreligge til Behandling. Jeg kan naturligvis ikke sige, om det er muligt